

πιστροφή όλου του μεγάλου βιομηχανικού κεφαλαίου στη μάνα του, επειδή έτσι το θέλησε η δοσμένη πολιτική εξουσία.

Ταυτόχρονα ο ελληνικός γραφειοκρατικός κρατικός καπιταλισμός διαφέρει από τον τυπικό κρατικό καπιταλισμό μιας πρώτης φάσης ανάπτυξης ενός εθνικού καπιταλισμού κάτω από την καθοδήγηση της εθνικής αστικής τάξης. Τέτοια είναι η περίπτωση μερικών χωρών του γ' κόσμου όπου έγινε προωθημένη αστικοδημοκρατική επανάσταση π.χ. Αλγερία, Γιουγκοσλαβία.

Εκεί δεν επρόκειτο για το γραφειοκρατικό κράτος που ήταν βαθιά εξαρτημένο από τον ιμπεριαλισμό και στην υπηρεσία της ξενόδουλης αστικής τάξης αλλά για το εθνικό κράτος της αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης.

Δεν είναι τυχαίο που αυτά τα προωθημένα τριτοκοσμικά κράτη οικοδόμησαν βαριά βιομηχανία με άξονα τη μηχανοκατασκευή και τη βασική μεταλλουργία (και αυτό ανεξάρτητα από το ότι αργότερα μπήκαν στην οικονομική κρίση και εξάρτηση από τον ιμπεριαλισμό εξ' αιτίας των ταλαντεύσεων και των υποχωρήσεων της εθνικής αστικής τάξης αυτών των χωρών).

ε. Η υπερδιόγκωση της γραφειοκρατίας, της απόλυτης διαφθοράς της κρατικής υπαλληλίας.

Πέρα από την ιστορική παράδοση του εξωκοινωνικού γραφειοκρατικού μηχανισμού που ήταν όπως είπαμε από τη γέννησή του το ελληνικό κράτος, η γραφειοκρατία δυνάμωσε, καθώς κάθε τμήμα, οπότε και κάθε κόμμα της ξενόδουλης αστικής τάξης, συσώρευε τους δικούς της υπαλλήλους πάνω στο προηγούμενο υπαλληλικό στρώμα προκειμένου, πρώτο: να διευρύνει τη δικιά του βάση μέσα στον κρατικό μηχανισμό, δεύτερο: να εξαγοράσει τη συνείδηση των εκτεταμένων μικροαστικών στρωμάτων που έσπρωχναν τα μέλη τους για να εξασφαλίσουν μια πιο άνετη επιβίωση μέσα στο κράτος.

Η εκτεταμένη διαφθορά σ' όλους τους πόρους του κρατικού μηχανισμού εκτός από την γενική ιδιότητα κάθε γραφειοκρατίας να διαφθείρεται οφείλεται στους εξής παράγοντες.

I. Στην ύπαρξη μιας πελώριας μικροαστικής μάζας που αντιστοιχεί στην υποανάπτυξη ενός συγκεκριμένου βιομηχανικού, εμπορικού και αγροτικού καπιταλισμού. Η επαφή του μικροπαραγωγού με το κράτος διαμορφώνει ένα αντίστοιχα διαδομένο διπλό διαφθοράς ανάμεσα σ' αυτόν και ακόμα και τα χαμηλότερα στρώματα της κρατικής υπαλληλίας.

II. Στον χαρακτήρα και τις συνήθειες του πιο διεφθαρμένου και με τις μεγαλύτερες βέβαια προσβάσεις μέσα στο κράτος τμήματος της αστικής τάξης,

του ξενόδουλου που όπως είπαμε έχει προωθήσει μέσα σ' αυτό τα δικά του πολιτικά - γραφειοκρατικά στελέχη.

III. Στον ασφυκτικό οικονομικό έλεγχο που ασκεί το κράτος σε κάθε παραγωγική διαδικασία, οπότε και στην ντόπια αστική τάξη της πόλης και της υπαίθρου. Μ' αυτό τον τρόπο η ντόπια αστική τάξη και διαφθείρεται παραπέρα, αλλά και υποδουλώνεται στην ξενόδουλη αστική τάξη και το κράτος της απο-

κτώντας και τον δικό της άθλιο ιδεολογικό χαρακτήρα. Γίνεται δηλαδή και αυτή στο έπακρο απατεωνίστικη, καιροσκοπική αλλά και ξέφρενα εκμεταλλευτική ρίχνοντας πάνω στην εργατική τάξη τα σπασμένα της δικιάς της ανημπορίας και της υποδούλωσης της στον ιμπεριαλισμό και το κράτος. Η μεγάλη έκταση της μικρής και μεσαίας παραγωγής στην ύπαιθρο και στην πόλη και η συνεπακόλουθη αριθμητική διόγκωση της μικρής αστικής και μικροαστικής τάξης.

Πρόκειται για ένα φαινόμενο που χαρακτηρίζει τον καπιταλισμό όλων των χωρών του γ' κόσμου με αντίστοιχο επίπεδο ανάπτυξης καθώς και τον καπιταλισμό της αυγής των σημερινών ιμπεριαλιστικών χωρών και οφείλεται στο αργό προχώρημα της καπιταλιστικής συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης στην βιομηχανία και στην αγροτική παραγωγή, δηλαδή στη μικρή σχετικά παραγωγικότητα της εργασίας σε μια σειρά βιομηχανικούς κλάδους και πιο πολύ στην αγροτική οικονομία.

Σε ότι αφορά την ύπαιθρο εκεί ο τεμαχισμός της παραγωγής διαιωνίστηκε και μετά τον β' επαναστατικό πόλεμο και ενισχύθηκε η πλούσια και η μεσαία αγροτιά, για να αδυνατίσει ο πολιτικός ρόλος του προλεταριάτου και της φτωχής αγροτιάς.

Ο λαός

Παρ' όλη αυτή την επώδυνη και παρατεταμένη πορεία ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, κάτω δηλαδή από τις συνθήκες της έμμεσης κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού και της κυριαρχίας της ξενόδουλης αστικής τάξης σήμερα η Ελλάδα είναι μια χώρα, στην οποία κυριαρχεί ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής.

Έτσι απέναντι στην ξενόδουλη αστική και την υποταγμένη σ' αυτήν εθνική αστική τάξη που αποτελούν περίπου το 10% του ενεργού πληθυσμού (στην αστική τάξη ανήκει και το ανώτατο τμήμα της κρατικής γραφειοκρατίας, στη διοίκηση, στα ηγετικά κλιμάκια των μεγάλων αστικών κομμάτων και στα συνδικάτα) περατάσσεται ένα αρκετά ισχυρό αριθμητικά προλεταριάτο, που αποτελεί περίπου το 30% του ενεργού πληθυσμού.

Η καρδιά του, το βιομηχανικό προλεταριάτο αποτελεί το 15% περίπου του ενεργού πληθυσμού.

Ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αστική τάξη υπάρχει μια εκτεταμένη μάζα ενδιάμεσων ταξικών δυνάμεων.

Πρόκειται από τη μια μεριά για το πολύ εκτεταμένο μισοπρολεταριάτο, που αποτελείται από την μεγάλη μάζα των φτωχών υπαλλήλων στον κρατικό ιδιαίτερα αλλά και στον ιδιωτικό τομέα, που αποτελεί το 15% περίπου του εν. πληθυσμού και για τη μικροαστική μάζα της πόλης και του χωριού που αποτελεί το 35% του ενεργού πληθυσμού.

Ένα ισχυρό ποσοστό όμως από αυτή τη μικροαστική μάζα ίσο περίπου με το μισό της και στην πόλη και πιο πολύ στο χωριό είναι φτωχή και οι συν-